

ВСТУП

Видання, яке ви зараз тримаєте у своїх руках, – це книжка, присвячена свідченням про чуда, випрошені за заступництвом Пресвятої Матері. А її, як відомо, упродовж століть зображали в різних місцях світу по-різному. Зображення Марії на іконі Матері Божої Неустанної Помочі, про яке йтиметься в цьому виданні, можна побачити в багатьох храмах і капличках. Марія уважно дивиться на тих, хто молиться перед нею, очима, сповненими тайни й гідности, глибоко зазираючи в їхні вічі, нерідко повні сліз і смутку. Про її винятковий погляд св. Тереза з Лізьє писала: «О Маріє Неустанної Помочі! Ти добре знаєш, що ще в дитинстві твій солодкий образ зачарував моє серце. У твоєму солодкому погляді я помітила чуйність, яку завжди відчувала у твоїй присутності». А от що особливо притягує до Марії

таку велику кількість людей, то це те, що вона прагне їм подарувати – свою неустанну поміч.

Неустанна поміч Матері Відкупителя пов'язана також із неустанною, тобто повсякчасною присутністю, а отже є тим, чого чимало людей прагнули упродовж століть і прагнуть нині. Люди потребують близькості, особливо перед лицем самотності чи тоді, коли їх щось мучить. Можливо, таємниця популярності цієї ікони криється саме в тому, що в зображеному на ній лику Марії вірні бачать Матір, яка є близькою і завжди доступною? Оберігає їх та огортає покровом розуміння й утіхи. Однак Пресвята Богородиця зосереджує увагу тих, хто споглядає її ікону, не лише на земних справах і потребах, з якими вони приходять до неї. Вона є, як писав колись отець редемпторист Марек Котинський, «передусім взірцем того, чим ми стаємо, споглядаючи її образ, та чим будемо в славі завдяки і її молитві. Вона становить осяйний приклад того, як треба приймати Боже Слово, ставати “прозорим” для цього Слова, щоб могло в нас оселитися, сяяти

з нас на ціле створіння та вести нас певною дорогою до вічності. Завдяки цьому Слову, яке стає в нас тілом, ми налагоджуємо з Богом глибші стосунки, починаємо віддзеркалювати Його образ, стаємо Його сім'єю (див. Мр. 3, 34-35)». Люди, які опинились у драматичних обставинах чи безнадійних, на перший погляд, ситуаціях, приходять до Марії по негайну допомогу і відкривають, що вона дає їм те, чого їм найбільше не вистачає, а радше Того, кого найбільше потребують, – свого Сина. Вказує на Ісуса, веде до Нього та вчить, як бути Йому вірним. Будь-яка інша благодать, яку Марія випросить для нас, хоч би яка була цінна, завжди буде менша від Того, задля кого вона повністю пожертвувала собою, – тобто від самого Христа. Богослови, зрештою, наголошують, що благодать – це не «щось», що Бог нам дає, а це Він сам, Той, хто вділяє Себе людям як джерело життя й любови, – Бог, який сам є даром.

Яка ж історія ікони, котру вшановують вірні в усьому світі? Згідно з переказами, своєю назвою ікона Матері Божої Неустанної Помочі завдячує особливому об'явленню, яке відбулося тоді, коли ікона – після своєї драматичної подорожі з Криту – опинилася в одній із римських осель. Пресвята Матір об'явилася вві сні маленькій мешканці Рима і сказала розмістити критську ікону в одному з римських храмів, що стояв між Латеранською базилікою і базилікою Пресвятої Діви Марії Більшої (Санта Марія Маджоре) на Есквілінському пагорбі. Під час цього об'явлення Марія й назвала себе Матір'ю Божою Неустанної Помочі. Після того, як місто захопили французи, храм, у якому перебувала ікона, було знищено й розібрано. Багато років по тому отець редemptорист Мікаель Маркі віднайшов ікону і почав добиватися дозволу перенести її у храм, який належав до його чернечого згромадження. За згодою папи Пія IX цей задум було реалізовано 26 квітня 1866 року. Через рік після цього, 23 червня, декан Ватиканської капітули урочисто коронував ікону, здійснивши в такий

спосіб акт офіційного визнання святині, яку вірні вшановували вже впродовж кількох сот років.

Кажуть, що всі дороги ведуть до Рима. Однак якщо йдеться про цю ікону, то треба сказати, що всі дороги, навпаки, вели з Рима – саме з цього міста, з храму на вулиці Мерулана (*Via Merulana*), це зображення Діви Марії поширилося на весь світ. Це стало можливим завдяки суттєвій допомозі редemptористів, членів згромадження, яке заснував у XVIII столітті св. Альфонс Марія де Лігуорі. Наприкінці XIX століття у Римо-Католицькій Церкві встановлено свято Матері Божої Неустанної Помочі з власним богослужінням, молитвами й читаннями. Спочатку це свято призначили на неділю, яка передувала урочистостям з нагоди народження св. Івана Хрестителя, котрі в літургійному календарі припадають на 24 червня, але пізніше днем, присвяченим Матері Божій Неустанної Помочі у Римо-Католицькій Церкві, проголошено 27 червня*.

* В УГКЦ свято Матері Божої Неустанної Помочі святкують в першу неділю липня (згідно з Декретом Блаженнішого Святослава від 11.12.2017 р.). – Прим. ред.

Найвідомішою формою почитання Марії, зображеної саме на цій іконі, є Неустанна дев'ятниця до Матері Божої Неустанної Помочі. Це публічне богослужіння, схвалене Апостольською Столицею, яке полягає у спільній молитві вірних перед іконою у вибраний день тижня, щоб прославляти Бога й дякувати Йому за даровані ласки та висловлювати прохання в довірливій і витривалій молитві за заступництвом Марії. Ця Неустанна дев'ятниця, яку відправляють у храмах і каплицях, у домівках та лікарнях, а також транслюють на радіо, телебаченні й в інтернеті, зміцнює віру й посилює молитву багатьох людей у всьому світі.

Це видання з'явилося, зокрема, під впливом багатолітнього зв'язку редакторки книжки з редемптористською родиною, яку весь цей час супроводжувала саме ця ікона зодягненої в темно-синій мафорій Марії, що тримає Ісуса й водночас вказує на Нього. У книжці вміщено розлогий текст про богослов'я і духовне послання власне цієї ікони, який з великою зичливістю надав згаданий уже вище отець-доктор Марек Котинський, редемпторист, знавець історії та богослов'я духовности, котрий упродовж кількох років був хранителем санктуарію Матері Божої Неустанної Помочі в Римі.

Частину, до якої увійшли свідчення, було поділено на два сегменти: перший містить свідчення про чуда, записані в доволі розлогій формі, котрими поділився, зокрема, о. Котинський, а другий – вибрані з-поміж тисяч подяки за даровані благодаті, котрі вірні складали роками під час відправи Неустанної дев'ятниці та котрі надали нам, зосібна, парохи редемптористських святинь Матері Божої Неустанної Помочі в польських містах